

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจการค้ามนุษย์บนสื่ออิเล็กทรอนิกส์: ศึกษาศรณิการขายบริการทางเพศบนเว็บแคม
คำสำคัญ	การค้ามนุษย์ / บริการทางเพศ / บนเว็บแคม
ชื่อนักศึกษา	ชัยยุทธ เลิศหทัยดี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประทีป ทับอัตรานนท์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าปัญหาในปัจจุบันยังคงมีการค้าประเวณีกันมาก และมีการพัฒนามาเป็นการค้ามนุษย์พัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีหรือที่เรียกกันว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากเดิมเป็นการเขียนให้ปรากฏตัวอักษรแต่ปัจจุบันมีสื่อที่เป็นอุปกรณ์เสริมทางคอมพิวเตอร์โดยมีอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นตัวเชื่อมโยงผ่านระบบแคมฟร็อกหรือที่เรียกว่าเว็บแคม ซึ่งทำให้การค้ามนุษย์เป็นการค้าที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีรูปแบบการสมัครสมาชิกในระบบดังกล่าวและสามารถเลือกคู่สนทนาโดยเห็นหน้าตากันในระบบนี้หากผู้ใช้ได้เข้าใจในระบบดังกล่าวและสามารถใช้ระบบอย่างถูกวิธีโดยการติดต่อสื่อสารในรูปแบบธุรกิจก็สามารถทำให้ธุรกิจได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่บุคคลบางกลุ่มกลับนำระบบดังกล่าวมาใช้ในทางที่ผิดกฎหมายและขยายไปถึงการก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นในสังคมได้

จะเห็นว่าเมื่อมีการนำเทคโนโลยีมาใช้สื่อสารไปในทางที่ผิดจากเจตนารมณ์เป็นรูปแบบการขายบริการทางเพศลักษณะธุรกิจโดยมีการเสนอราคาและตกลงราคากันโดยใช้ระบบเว็บแคมเป็นตัวเชื่อมธุรกิจดังกล่าวนี้เป็นธุรกิจที่แอบแฝงการกระทำผิดทางเพศและสื่อลามกอนาจารโดยการโชว์ร่างกายผ่านกล้องเว็บแคมเพื่อเสนอราคาที่ได้ความพอใจและชำระเงินผ่านบัตรเครดิตโดยระบบออนไลน์เข้าบัญชี จากการดำเนินธุรกิจดังกล่าวนี้เป็นการเกิดพฤติกรรมรูปแบบใหม่บนสื่อดังกล่าวคือการแสดงลักษณะยั่วเย้าทางเพศรวมไปถึงการร่วมเพศในลำดับต่อมา ซึ่งผู้รับบริการสามารถเข้าชมได้โดยต้องมีกล้องเว็บแคมเป็นตัวเชื่อมกับอินเทอร์เน็ตจึงสามารถเข้าระบบออนไลน์ได้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ยังไม่สามารถระบุนความรับผิดชอบของบุคคลที่ทำธุรกิจรูปแบบการขายบริการทางเพศบนสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นการขายบริการที่มีรูปแบบเป็นอิสระเสรี การประกอบธุรกิจดังกล่าวนี้เป็นการนำเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาในระบบดังกล่าวมาใช้เพื่อติดต่อสื่อสารธุรกิจ แต่เมื่อธุรกิจดังกล่าวเป็นการขายบริการทางเพศเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่หลบหนีการกระทำความผิดจึงทำให้ปัจจุบันมีการเสนอขายบริการทางเพศผ่านระบบดังกล่าวอยู่บ่อยครั้ง จึงควรมีกฎหมายลงโทษผู้ให้เข้าพื้นที่ของระบบดังกล่าวมารับผิดเนื่องจากยังไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดที่ชัดเจน

มาตรการความรับผิดของธุรกิจทางเพศในระบบเว็บแคมยังคงเป็นปัญหาที่ไม่สามารถนำตัวบทกฎหมายที่ชัดเจนมาบังคับใช้ เนื่องจาก “การค้าประเวณี” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 เป็นการยอมให้บุคคลอื่นร่วมเพศหรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในกามารมณ์ของผู้อื่นแต่ไม่ได้หมายรวมถึงการร่วมเพศกัน โดยให้ผู้รับบริการชมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบเว็บแคม เช่นนี้จึงเกิดปัญหาว่า การกระทำเช่นนี้เป็นการค้ามนุษย์ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 รวมถึงผู้เช่ากับผู้ให้เข้าพื้นที่บริการทางอินเทอร์เน็ตที่ต้องมีมาตรการทางกฎหมายในการร่วมรับผิดด้วย

Thesis Title	Legal Problems Regarding Human Trafficking Businesses On Electronic Media: A Case Study Of Prostitutions Through Web Cameras
Keywords	Human Trafficking / Prostitutions / Through Web Cameras
Student	Chaiyut Lerthataidee
Thesis Advisor	Assistant Professor (Senior) Pratheep Thabattanont Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

The study indicates that nowadays there are increasing number of prostitutions which its tend are likely more in severe forms of human trafficking or trafficking in persons (TIP) operate by the way of using technologies and electronic media. Text posting which used in the former times has been substituted by web digital cameras by having internet as a linkage to programs or applications, for instance, Camfrog or so called “webcam”. Thus, this form of offense is usually performing through the modern technologies which generally require user’s registration. Users are allowed to choose and recognize interlocutors on programs. As a result, business communication would be faster and more convenient if such technologies have been legally and correctly used.

Nevertheless, there is a group of persons use technologies in contrary to its purposes and as result it creates illegally crimes against the society. In general, online prostitution businesses will be operating via web cameras for audiences’ price dealings. Conducts of the businesses usually include sexual offenses and pornographies by showing a person’s body via web camera for the audiences to determine the price and pay by using their credit cards through online accounts. In consequence of these businesses, it creates new behavior of sexual

provocative which might leads to sexual intercourse on online social network. In order to connect with the service, the audiences must have web cameras and the accession of the internet to get to the online system. Section 287 of the Criminal Code and the Prevention and Suppression of Prostitution Act B.E.2539 (1996) do not cover the online business on prostitution which is in a free pattern. Even the purpose of the business in using the technologies is to facilitate the communications, but behind that its real purpose is to offer prostitution which is a way to circumvent the laws. Therefore, the laws should initially stipulate penalties to web hosting because the conduct does not currently fall into any provision of the laws.

There is no applicable law to stipulate the penalties for sexual businesses through web cameras because the definition of “prostitution” under the Prevention and Suppression of Prostitution Act B.E.2539 means sexual intercourse or any other act in order to gratify the sexual desire of another person in a promiscuous, however, the definition dose not include sexual intercourse on web cameras by having audiences watching through electronic media. Therefore, the issue is whether this kind of act falls into the definition of “trafficking in persons” under the Anti-Trafficking in Persons Act B.E.2551 (2008). Furthermore, there should be a legal measure to stipulate a penalty for subscribers and web hosting.